

PEYGAMBERİMİZİN İSTİKBALE YÖNELİK VERDİĞİ BİLGİLER

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah hepinizden razı olsun. Hepinize teşekkür ederim. Dünya ve âhiretin hayırlarını Allah cümlemize ihsan eylesin.

Görüşelim, sohbet edelim, konuşalım diye bu saati ayarladık. Sohbetimiz de bereketli olsun, feyizli olsun diye Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîflerinden bir demet okuyalım diye hadis kitabımızın bir sayfasını açtık kura ile, karşımıza çıkan hadîs-i şerîfleri okumaya başlıyoruz. Sayfanın başında bir iki satır var, başını bu taraftan almak için şu tarafa geçtim, okuyorum birinci hadîs-i şerîfi. Ama hadisleri okumaya geçmeden önce bir hususu söyleyeyim.

Muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri insanlara ilk insan ile beraber ilk peygamberi göndermiştir. Âdem *aleyhisselam* hem ilk insandır hem ilk peygamberdir. Yani nasıl şu ışıkla aydınlanı-

yorsak Allahu Teâlâ şu dünya yüzüne gönderdiği biz Âdemoğullarını, insanoğullarını hiçbir zaman peygambersiz, irşatsız, rehbersiz, öndersiz bırakmamıştır. Daima bir peygamber, Allah'ın bir mübarek kulu, Allah'tan bize haber getiren bir salih kişi daima var olmuştur ve insanlara güzel şeyleri anlatmıştır. Onların, o mübarek kulların evveli Âdem atamız olduğu gibi, sonuncusu da âhir zaman peygamberi ve peygamberlerin serveri Muhammed-i Mustafa *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimizdir. Allah bizim de alnımıza onun ümmeti olmayı yazmıştır. Ne kadar övünsek, sevinsek, şükretsek azdır. Çünkü eski peygamberler bile keşke daha sonra yaşasaydım da âhir zaman peygamberine ümmet olsaydım demişler. Böyle bir peygamberin ümmetiyiz, çok şükür elhamdülillah.

Biliyorsunuz, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz cahil bir topluma, cahiliye devri yaşayan bir topluma Allah tarafından peygamber olarak gönderildi. Gönderilme sebebi, *ve mâ erselnâke illa rahmeten*

*li'l-âlemîn*¹, insanlara merhametinden, acıdığından Allah, irşatsız, gafil, cahil kalmasınlar, gerçekleri bilmeden yaşamasınlar, her şeyi öğrensinler de cennetin yolunu bulsunlar, “Benim rahmetime ersinler diye”. rahmetinden göndermiştir haberciyi. İsterse haberci göndermezdi, herkes kendi bildiği ile bulabildiği kadar çırpırır, bulmaya çalışır, bulursa bulur, bulamazsa yanardı. Ama Allah peygamber göndermiş ve dünya ve âhiretin gerçeklerini insanlara onunla duyurmuştur.

a. En Avantajlı Olan Ümmetiz

O bakımdan en iyi durumda olan biziz. En şanslı diyorsunuz ya, en avantajlı diyorsunuz, yani en üstün durumda olan biziz. Çünkü Peygamber Efendimiz’in hayatı, sözleri ve nasihatleri, tavsiyeleri çok güzel tespit edilmiş. Ben bazen düşünüyorum çocukluğumdan beri geçirdiğim günleri, mesela köy düğünlerini filan düşünüyorum. Bizim zamanımızda köy dü-

---

¹ 21/Enbiyâ, 107.

ğünleri efsane gibi bir şey olurdu. Gelin almaya böyle atların üstünde gelirlerdi, gelinin kıyafetleri çok değişik olurdu, işlemeli bindallı filan bir şeyler olurdu böyle. Diyorum ki keşke o zaman bir videomuz olsaydı da arzu ediyorum ama tabii bundan 60-70 yıl önce, yani o zamanlar yoktu. Benim gözümle gördüğüm birçok şey tespit edilemedi.

Şimdi eski zaman, zaman eskiyince eski şeyler tam tespit edilemiyor ama Peygamber Efendimiz'in zamanı âdeta sanki videoya alınmış gibi her şeyi tespit edilmiş. O kadar teferuatı ile tespit edilmiş ki Peygamber Efendimizin hayatı kadar dünyada hayatı en ince çizgilerine kadar bilinen başka bir insan yok. Nasıl oturmuş, nasıl kalkmış, nasıl yüzünü yıkamış, nasıl dişlerini misvaklamış, nasıl yemek yemiş, ne dua etmiş, nereye gitmiş... her şeyini korumuşlar, ezberlemişler. Hatta tıraş olduğu zaman saçlarını sakallarını saklamışlar, aman ben alayım aman ben alayım diye kapışmışlar. Her şeyi korumuşlar. İşte şu gözlerimize nasip oldu. Sizin de nasip olmuştur çoğunuza, sakalına, sakalının olduğu şişeye yüzümüzü sürdük,

öptük başımıza koyduk. Küçükken de birkaç sefer bana nasip oldu Peygamber Efendimiz'in pabucunu öpmek. Yani herkese nasip olmaz, her yerde bulunmaz böyle.

Ne mutlu!

Muhterem kardeşlerim!

Şimdi o Peygamber-i Zîşânımız'ın hadîs-i şerîflerinden okuyacağız. Bu hadîsi şerîfler o kadar kıymetlidir ki, bir hadîs-i şerîfi almak için bir memleketten bir başka memleketeye alimler seyahat etmiş. Horasan'dan kalkmış Irak'a gelmiş, Irak'tan kalkmış Mısır'a gitmiş, Mısır'dan Yemen'e geçmiş, Yemen'den bilmem Afganistan'a gitmiştir bir hadis öğreneceğim, yazacağım diye. Bunlar o kadar kıymetli bilgilerdir. Çünkü dinimizin aslını, Peygamber Efendimiz'in sözlerini öğrenmiş oluyoruz.

Biliyorsunuz, Peygamber Efendimiz cahil bir topluma geldi. Bu insanlar çeşitli kabilelere bağlı idiler ve bu insanların arasında pek çok kötülükler yaygındı ama Allah'ın kelamını

dinleyenlerin kalbi yumuşamış, en azılı yol kesen eşkıya olan insanlar sonradan imana gelmiş, sahabe olmuş, Peygamber Efendimiz'in en kıymetli ashabı arasına girmiştir. Sonradan da İslâmiyet deryaları aşmış, kıtaları geçmiştir, dünyanın her tarafına yayılmıştır. O zaman Peygamber Efendimizi dinleyen ve iman edenler elhamdülillah Allah'ın sevgili kulu oldular, kurtuldular. Biz de Peygamber Efendimizin hadîs-i şerîflerini can kulağıyla dinleyelim.

Allah bize de sevdiği kul olmayı nasip etsin, bizi cennetiyle cemaliyle müşerref eylesin.

Kura ile çekilen birinci hadîs-i şerîf, Huzeyfe *radiyallahu anh*'ten Taberânî, Ahmed b. Hanbel rivayet etmiş, şöyle başlıyor:

إِنَّهُ سَيَكُونُ عَلَيْكُمْ أُمْرَاءُ يُكْذِبُونَ، وَيَظْلِمُونَ. فَمَنْ
صَدَّقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ، وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ، فَلَيْسَ مِنِّي،
وَلَسْتُ مِنْهُ، وَلَا يَرِدُ عَلَيَّ الْحَوْضَ؛ وَمَنْ لَمْ يُصَدِّقْهُمْ

بِكَذِبِهِمْ، وَلَمْ يُعْنِهِمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ، فَهُوَ مِنِّي، وَأَنَا مِنْهُ،

وَسَيَرِدُ عَلَيَّ الْحَوْضَ.

Innehû se-yekûnü aleyküm ümerâü yekzibûne ve yezlimûn. Fe-men saddakahüm bi-kezibihim ve eânehüm alâ zulmihim fe-leyse minnî ve lestü minhu ve lâ yeridü aleyye'l-havz. Ve men lem yusaddikhüm bi-kezibihim ve lem yuinhüm alâ zulmihim fe-hüve minnî ve ene minhu ve se-yeridü aleyye'l-havz.

Peygamber Efendimiz bazen geçmiş ümmetleri anlatmıştır. O kadar ki geçmiş ümmetlerin bilmedikleri meseleleri onlara anlatmıştır. Çünkü Allah bildiriyor. İbrahim *aleyhisselam* ne söyledi, Musa *aleyhisselam* ne yaptı, İsa *aleyhisselam* nasıl hareket etti, Nuh *aleyhisselam*'ın kavmi ile mücadelesi nasıl oldu, Lut *aleyhisselam* ne yaptı; hepsi Allah'ın bildirmesiyle Peygamber Efendimiz biliyordu ve söylüyordu.

Bazen de ileriye dönük şeyler söylüyordu çünkü o zaman yine Allah istikbale ait

bilgi veriyordu ona, ileride şöyle olacak böyle olacak diye de Peygamber Efendimiz bazen söylüyordu. Yani Peygamber Efendimiz'in sözleri arasında hem geçmişin bilgileri olabiliyor hem de istikbalin bilgileri olabiliyor.

En meşhurlarından bir tanesi mesela Peygamber Efendimiz buyurmuş ki: “İstanbul fetholunacaktır. Onu fetheden emir ne kadar iyi emirdir, onu fetheden ordu ne kadar güzel bir ordudur, ne hoş bir ordudur.” dedi.

Şimdi ben size söylesem, desem ki “Amerika Türkler tarafından fetholunacaktır, Washington’u fetheden ne iyi emirdir, o ordu ne iyi ordudur” desem yani düşünün; Washington neresi, bizim memleketimiz neresi?

Bizim gücümüz ne, Amerika’nın gücü ne?

O zaman öyle gibiydi yani, Amerika gibiydi. Konstantinopolis o zaman sanki Amerika gibi dünyanın süper diyorsunuz ya siz, en güçlü devletlerinden biriydi. Bir Amerika gibi Bizans vardı bir de Rusya gibi diyelim Sasani Devleti vardı. Yani İran’da kisranın devleti vardı, bir

de kayser devleti vardı. Başka şey bilinmiyordu, yani o zaman en büyük bunlardı. Roma İmparatorluğu, Sasani İmparatorluğu büyük imparatorluk.

O zaman Peygamber Efendimiz daha Hicaz'dayken, sahâbe-i kirâmın daha böyle yiyecek yemekleri yokken, giyinecek kıyafetleri yokken, bir hurma ile sabahtan akşama yaşamaya gayret ederlerken, yaşam savaşı verirken dedi ki;

“Sabredin, bu din yayılacak ve bir zaman gelecek ki Konstantinopolis fetholunacak.”

Hatta kafirler, müşrikler dediler ki;

“Şunlara bak yahu, yani şu hallerine bak, nereleri fetholunacak diyorlar!” dediler.

Der, çünkü Allah bildiriyor. Yoksa akıl gözüyle, mantıklı bir bakışla bakan bir insan ihtimal vermez ama, vermez ama Allah bildiriyor değişecek, haller öyle olacak.

İşte bu hadîs-i şerîf de Peygamber Efendimiz'in istikbale ait söylediği bilgilerden

bir tanesini ihtiva ediyor. Diyor ki Peygamber Efendimiz:

“Bu benim zamanım geçecek.” *Innehû se-yekûnü aleyküm ümerâü.* “Sizin başınıza bazı emirler gelecek.”

Yani emretme salahiyeti olan başkanlar gelecek.

Yekzibûne ve yezlimûn. “Yalan söyleyecekler bu herifler, zulüm de yapacaklar.”

Zulmeden, yalan söyleyen başkanlar gelecek.

Emîr ne demek?

Emretme salahiyetine sahip, salahiyetli kişi demek.

Orduda ise komutan diyoruz, devlet dairesinde ise başkan diyoruz, vekil diyoruz, müdür diyoruz. Hangi işin başında emretme salahiyetinde olan insan varsa Arapça’da onun adı emîrdir.

Emîr ne demek?

Mübalâğa sigası ism-i fâil mânasında “çok emreden” demek. Emîr, yani emretme salahiyeti çok olan kişi demek.

Başınıza böyle idareciler, komutanlar, birileri geçecek ama İslâm’dan nasipleri az olduğu için yalan söyleyen herifler olacaklar, zulmeden herifler olacaklar.

Yalnız arada hatırlatıyorum, bu sayfayı ben seçmedim hacı amca seçti. Kurayla besmele ile çekildi. Yani başımda bak televizyondan görünüyor. Besmeleyle o çekti. Yani kimseye kanca takmak, laf atmak, kaş göz işareti yapmak filan niyetim değil.

Hacı amca çekti, ben okuyorum, tamam mı?

Yani herkes şahit, bu kadar kalabalık. Ben ancak Peygamber Efendimizin sözünü söylüyorum.

“Bu başkanlar, idareciler, komutanlar yalan söyleyecek ve zulüm edecekler.” *Femen saddakahüm*. “Sizden onların zamanına yetişip de onları tasdik edenler...” *Bi-kezibihim*. “Yalanlarını tasdik edenler...”

Yalan söylediği halde doğru söylüyorsunuz efendim, tamam efendim, evet efendim, münasiptir efendim, siz çok iyisiniz efendim, aslansınız kaplansınız ağasınız paşasınız diyenler...

Ve eânehum alâ zulmihim. “Yaptıkları zulümde onlara yardımcı olanlar...”

Asıyor kesiyor çalıyor çırpıyor eziyor geçiyor, yardım ediyor.

Fe-leyse minnî ve lestü minhü. “Böyle yapanlar, sizin içinizden böyle yapanlar çıkarsa o adamlar geldiği zaman, o benden değildir, ben de ondan değilim.”

Peygamber Efendimiz diyor ki yani benim o adamla alakam yok. Bu yalancıları tasdik eden, o zulümlere yardım eden insanlarla benim bir ilişkim yok. Ben onlardan değilim, onlar da benden değil. Yani reddediyor Peygamber Efendimiz, öyle Müslümanlık olmaz diye alakam yok onlarla diyor.

“Onlar benden değil, ben de onlardan değilim.”

Başka?

Ve lâ yeridü aleyye'l-havz. “Bunlar havz-ı kevserimin başında ben beklerken ümmetimi karşılamak için, benim yanıma da gelemeyecekler.”

Ne olacaklar?

Havz-ı kevsere gelemeyenler ne olacak?

Cehenneme gidecek.

Yoldan döndürecek melekler bazılarını gelmek isterken, “Amanın karşıda Peygamber Efendimiz, yürüyün koşun!”

b. Cehennem Azabını Düşünerek Hareket Etmemiz Gerekir

Melekler döndürecekler yoldan, “Cehenneme yürü bakalım, sen oraya gitme hakkına sahip olamadın, sahip değilsin! Hadi bakalım cehenneme!” [diyecekler.]

Cehennem oyuncak değil. Cehennem Allah’ın kahır yeri, insanları cezalandırır, kahreder.

Şimdi Allah’ın kudretini düşünün, kahrının ne kadar büyük olduğunu düşünün. Yerin

göğün azametini düşünün, fezanın boşluğunu düşünün, Allah'ın kahrının da ne kadar şiddetli olacağını düşünün. Azâb-ı elîm, elem verici müthiş azabın ne kadar şiddetli olacağını. Azîzün Zü'ntikam olan, intikam alıcı sıfatı da olan Allah'ın kafirlerden müşriklerden zalimlerden nasıl şiddetli intikam alacağını tasavvur etmeye çalışın. Şöyle bir sorun, kim bilir nasıl olacak acaba, dünyadaki neye benzer acaba, hangi neredede yapılan neye benzer, hangi olaya benzer diye düşünün bakalım. Ne Sırplarınkine benzer, ne başka bir yerinkine benzer. Allah Azizün Zü'ntikam olarak cehenneme attıklarını çatır çatır yakacak.

“Ee, yanar ölür, birazcık yanar ölür.”

Yağma yok.

Cehennemde ölmek var mı?

Yok. Cehennemde ölmek yok. Yanıp da ölmek dünyada var ama cehennemde ölmek yok.

لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْهُ

عَذَابِهَا

*Lâ yukzâ aleyhim fe-yemûtû ve lâ yuhaffefu anhüm min azâbihâ.*²

Ölmeyecekler ki azaba devam etsin diye.

كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا

لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ

*Küllemâ nadicet cülûdühüm beddelnâhüm cülûden gayrahâ li-yezûku'l-azâbe.*³

Derileri vücutları etleri kemikleri yandıkça Allah onları yenileyecek ki yeniden yansın, azabı yeniden çeksin.

---

² 35/Fâtır, 36.

³ 4/Nisâ, 56.

Allah'ın kudreti böyle, yani tekrar tekrar yenileyecek ki tekrar tekrar yansın diye.

Oraya havz-ı kevserin yanına da gelemeyecekler Peygamber Efendimiz'in. Halbuki havz-ı kevserin başında Peygamber Efendimiz bekliyor. Havz-ı kevserden bir içen bir daha hiç susuzluk çekmeyecek. Mahşer yerinden kurtulup havz-ı kevserden içen çok mutlu olacak, çok güzel olacak ama oraya gelemeyecek onlar, yani o yalancı emir komuta sahiplerinin yalanlarını tasdik eden, dalkavukluk eden, zulümlerine yardım eden.

Şimdi asıl sayfaya geldik, başından aldık hadisi.

Ve men lem yusaddıkhüm bi-kizbihim. “Yalanlarını tasdik etmeyenler ise...” *Ve lem yuinhüm alâ zulmihim.* “Yaptıkları zulümde onlara yardımcı olmayanlar ise...” *Fe-hüve minnî ve ene minhü.* “Evet, o bendendir ben de ondanım.”

Peygamber Efendimiz benimsiyor, bağrına basıyor, “Bu bendendir, ben de ondanım,

ondan yanayım, o da bendendir” diyor, Peygamber Efendimiz’in sevdiği insan.

Ve se-yeridü aleyye’l-havz. “İşte bunlar havz-ı kevserimin başına gelecekler.”

Ben oradayken yanıma gelip kavuşacaklar bana. Havz-ı kevserden de doya doya içecek.

Demek ki bu hadîs-i şerîften çıkan ders nedir muhterem kardeşlerim?

Yalan söyleyenin yalanını tasdik etmek müslümana yakışmaz. Yalancının yalanını tasdik etmek müslümana hiç yakışmaz. Müslüman doğru sözlüdür, karşısındaki yalan söylüyorsa doğru söylüyorsun demez. Yalan söylüyorsun der, senin şu yaptığın doğru değil der, bir. Yani dalkavukluk yapmaz, yalancının tarafında yer almaz, yalancıyı tasdik etmez, yalancıyı alkışlamaz, bir. İkincisi; zalimin zulmüne yardımcı olmaz müslüman.

Köpektir zevk alan sayyâd-ı bî-insâfa hizmetten.

demiş Ziya Paşa.

Şimdi ben artık diyorum ki bu devirde edebiyat tarihçiliği yapacaksın. Namık Kemal'in şiirini alacaksın, okuyacaksın. "Namık Kemal dedi ki" diyeceksin,

Görüp hükkâm-ı asrı münharif sıdk u selametten

Çekildik izzet ü ikbal ile bâb-ı hükûmetten

Muîni zâlimin dünyada erbâb-ı denâet-tir

Köpektir zevk alan sayyâd-ı bî-insâfa hizmetten.

Ne demiş Namık Kemal burada?

Devrin idarecilerinin sıdk u selâmetten ayrıldığını gördüğümüz için biz de izzet ü ikbal ile yönetim şeyinden, idarecilerin yanından ayrıldık. Zalime dünyada yardım edenler alçak insanlardır, zalim avcının avcılığında ona yardımcı olanlar köpeklerdir diyor.

Şiir söyleyeceksin geçeceksin, Namık Kemal söylemiş sana ne bana ne. Namık Kemal söylemiş diyeceksin geçeceksin, bitti.

Zulmü desteklemek yok. Zulmü alkışlamak yok. Fâsıka efendim demek yok. Eğer bir

insan bir fâsıka efendim derse arş-ı âzâm titrermiş. Arşa bak ya, fâsık bir kimseye efendim dedi diye arş-ı âzâm titrermiş.

Mü'min bir kimse nasıl olacak?

Kahraman olacak, mert olacak, doğru sözlü olacak, doğru işte olacak. Zulme karışmayacak, zalime yardımcı olmayacak, mazluma yardımcı olacak, zulmü engellemeye çalışacak. Yalanı alkışlamayacak, desteklemeyecek, yalancının karşısına çıkacak, “Senin yaptığın doğru değil” diyecek.

Şimdi dünyada bir sürü zalim var. Buyur Irak'ı gör, buyur Mısır'ı gör, buyur Libya'yı gör, buyur gidebilersen git Cezayir'i gör... Her yerde bir sürü zalim var. Müslümanın da vazifesi zalime yardım etmemek, mazluma yardım etmek, yalancıları tasdik etmemek.

Birinci hadîs-i şerîf bu.

İkinci hadîs-i şerîf, kadınlarla ilgili hadîs-i şerîf çıktı. Ne yapalım, öbür taraftan dinliyor hacı hanımlar, onlar da bu hadisi okusunlar, dinlesinler oradan sevap alsınlar.

Bu müjdeli hanımlarla ilgili hadîs-i şerîfi Meymûne validemiz *radiyallahu anhâ*'dan Taberânî rivayet etmiş. Siz de erkeksiniz ama dinleyin, arada kulağınızı tıkayacak değilsiniz ya, hadîs-i şerîf.

Bakalım kadınlarla ilgili Peygamber Efendimiz ne buyurmuş:

إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ امْرَأَةٍ أَطَاعَتْ رَبَّهَا، وَأَدَّتْ حَقَّ زَوْجِهَا،
وَتَذَكَّرَ حُسْنَهُ، وَلَا تَخُونُهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهِ، إِلَّا كَانَ
بَيْنَهَا وَبَيْنَ الشُّهَدَاءِ دَرَجَةٌ وَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ. فَإِنْ
كَانَ زَوْجُهَا مُؤْمِنًا حَسَنَ الْخُلُقِ فَهِيَ زَوْجَتُهُ فِي
الْجَنَّةِ، وَإِلَّا زَوَّجَهَا اللَّهُ مِنَ الشُّهَدَاءِ.

Innehû leyse min imraetin etâ'at Rabbehâ ve edet hakka zevcihâ ve tezekkera hüsnehû ve lâ tehûnühû fî nefsihâ ve mâlihî illâ kâne beynehâ ve beyne's-şühedâi dereceten vâhideten fi'l-cenneti. Fe-in kâne zevcühâ mü'minen hasene'l-huluki fe-hiye zevcetühû

fi'l-cenneti ve illâ zevveceha'llahu mine's-şühedâ.

Innehû. “Hiç şüphe yok ki...” *Leyse min imraetin etâ'at Rabbehâ ve edet hakka zevcihâ.* “Rabbine itaat eden ve kocasının hakkını da eda eden hiçbir hanım yoktur ki...” *Ve tezekkera hüsnehû.* “Efendisinin iyiliklerini anan...” *Ve lâ tehûnühû fî nefsihâ.* “Kendisi hakkında ona hıyanet etmeyen...” *Ve mâlihî.* “Ve malı hakkında, malını da çarçur etmeyen hiçbir kadın yoktur ki...” *İllâ kâne beynehâ ve beyne's-şühedâi dereceten vâhideten fi'l-cenneti.* “Şehitler ile böyle bir kadının arasında cennette sadece bir derece farkı vardır.”

Bir dece. O kadar şehitlerin derecesine yakın derecede yüksek derecededir böyle kadınlar.

Fe-in kâne zevcühâ mü'minen hasene'l-huluki. “Eğer böyle bir kadının kocası mü'min ise, güzel huylu bir koca ise, ahlakı güzel bir koca ise...” *Fe-hiye zevcetühû fi'l-cenneti.* “Cennette de bu hanımla o bey evli olacaklar.”

Çünkü kocası da iyi, iyi huylu.

Ve illâ. “Öyle değilse, sarhoş ayyaş, bilmem cenneti hak edememiş, cehenneme düşmüş falansa yani...” *İllâ zevveceha’llahu mine’ş-şühedâ.* “O zaman Allah onu şehitlerden, yüksek mertebeli olan kullardan, şehitlerden biriyle evlendirecek.”

Eski koca hak edemedi bunu diyecek.

Şimdi bu şehitlerin derecesine yaklaşıcak hanımların vasıfları ne, onları biraz açıklayalım:

Bir;

Etâ’at Rabbehâ. “Rabbine itaat eden bir kadın olacak.”

Rabbine itaat eden kadın ne demek?

Yani müslüman saliha bir kadın. Namazını kılıyor, orucunu tutuyor, dinî vazifelerini yapıyor. Mü’min, eli tesbihli, namazlı niyazlı, başörtülü bir kadın, tamam.

“Rabbine itaat ediyor.” *Ve edet hakka zevcihâ.* “Kocasının da hakkını veriyor, ödüyor.”

Kocasının da hakkını yani hanımlık vazifesini yapıyor, kocasının hakkını da ona veriyor.

Demek ki kadınların üzerinde kocaların hakkı var. Kadınların kocalarına o hakları eda etmesi lazım, vermesi lazım.

Ve tezekkera hüsnehû.

Ve bir sıfatı da ne olacak?

“Yani kadın kocasına karşı görevlerini yapacak.” *Ve tezküru hüsnehû.* “Kocasının iyiliklerini zikredecek.”

İyi insandır, Allah selamet versin, namazlı niyazlıdır, helalinden kazanır getirir, bizim ihtiyaçlarımızı görür, işte yeriz içeriz onun kazandığı ile. Elhamdülillah iyi adamdır, salih insandır filan, kocasının iyiliklerini anlatıyor.

Bazıları ne yapıyor?

“Aman, aman benim kocamdan, aman illallah! Yani ben bununla evlendiğimden beri iyi gün görmedim, bütün günlerim kapkara.

Babamın evindeki halim ne güzeldi, bunun yanına geldim, ömrüm kapkara oldu. Zindana girmiş gibi oldum...” filan filan filan...

Bak hiçbir iyiliği olmadı mı bu adamcağzın sana ya? Hiçbir güneşli gününüz olmadı mı, her gün karanlık mı oldu?

Kimisi de böyle atıyor tutuyor.

“İyiliklerini anacak.” *Ve lâ tehûnehû fî nefsihâ.* “Kendisi hakkında kocasını hainlik etmeyecek.”

Ne demek bu?

Namusunu koruyacak demek.

Çünkü adam sabah gider işe, akşam gelir. O arada kadının insafına kalmıştır. Balkona açık mı çıkacak, başörtülü mü çıkacak, çarşıya mı gidecek, komşuya mı gidecek, eve gelen misafir kim vesaire; bunların hepsi kadının insafına kalmıştır.

Allah iyi insanlarla iyi yuvalar kurmayı nasip etsin.

Eğer kocasının istemediği kimseyi evine alırsa veya kocasının istemediği birinin

evine giderse veyahut çarşıya pazara açık saçık giderse veya çamaşır yıkadım, balkonda şunları asayım masayım diye örtünmeden açık saçık çıkarsa... nasıl olursa.

“Kendisi hakkında kocasına hıyanet etmezse kadın.”

Kocasına hıyanet etmek ne demek?

Kocasının namusunu iyi koruyamamak demek. Kocasının namusunu koruyacak, hain olmayacak.

Ve mâlihî.

Kendisini koruyarak kocasına hainlik etmemiş olacak, bir. Bir de kocası gitti, evi malı mülkü çuvalla unlar, ambardaki buğdaylar bilmem yiyecek içecek, şunu bunu e bunu kime verecek, kaçırıyor mu kaçırılmıyor mu, nereye gidiyor ne oluyor?

“Kocasının malını da koruyacak, namusunu da koruyacak.”

Malı da izni olmadan harcayamaz tabii.

“İşte böyle yaparsa...”

Bir daha hatırlatalım:

“Rabbine karşı ibadetlerini yapacak, kocasına hanımlık vazifelerini yerine getirecek, kocasının iyiliklerini yâd edecek, kocasına hain olmayacak, kendisi hakkında ve kocasının malı hakkında hain olmayacak.”

Kendisi hakkında hain olmamak ne demek?

Kendi namusunu koruyarak kocasının alnına leke çaldırmamak demek.

Malı hakkında hıyanet etmemek ne demek?

Kocasının kendisine emanet bırakıp gittiği [malını koruyacak.]

Evden çıktı gitti, iki aylık seyahate gitti, yola gitti, Şam’a kervan götürdü gelecek, işte malını filan korursa, namusunu korursa bununla cennette şehitler arasında sadece şehitlere çok yaklaşacak da bir derece fark kalacak. Şehitler bir derece üst. Eğer kocası böyle bir güzel kadının, saliha bir kadının kocası mü’min ise, güzel huylu ise, cennete girmişse yani herhalde, yani onu demiyor ama mü’min olunca cennete girecek, güzel huylu

olunca tabii girecek; o zaman cennette yine bunlar karı koca olacaklar. Eğer koca giremezse cennete, o zaman Allah şehitlerden biriyle bu saliha hatuna evlendirecek ki şehitler orada çok yüksek makamlarda insanlar.

Evet, ikinci hadîs-i şerîf bu.

Görüyorsunuz, kura ile çıktığı için hiç sağa sola sataşma olmadan hadîs-i şerîfleri okuyoruz. Ne çıkarsa herkes nasibini alıyor, aklına bir şeyler yerleştiriyor.

Peki içeriden kadınlar şöyle dese mesela;

“Bu hadîs-i şerîf geldi de kadınların vazifelerini söyledin hocam. Erkeklerin de, kocalarının da karılarına karşı vazifeleri yok mu? Altında o da yok mu?”

Yok, sıraya girin. Yani burada o yok Ömer Bey, yok ama tabii samimi söylüyorum, güleç yüzle söylüyorum ama bildiğim kadarıyla gerçekleri söylemeye çalışıyorum. Mutlaka kocanın da hanımına karşı vazifeleri var. Bir kere bir; hanımının ve çocuklarının dindarlığından

sorumlu olan kocalardır, hepiniz sorumlusunuz. Eğer bu sorumluluğunuzun gereğini güzel yapamadıysanız hapı yuttunuz.

c. Çocuğu Müslüman Yetiştirmek

Çocuğunuzu müslüman yetiştiriyor musunuz? Kur'an kursuna verdin mi, dinini öğretiyor musun, iyi yetiştiriyor musun?

Tamam. Önce hanımın ve çocukların dinini öğrenmelerinden birinci sorumluluk kocada. Kocanın bir vazifesi, ilk vazifesi bu, dindarlık. Önce dindarlık. Öğretecek. Bilmiyor kadın. Modern bir aileden gelmiş, zengin diye analar babalar uygun görmüşler, evlendirmişler. Kız zengin, bilezikleri bileğinden omzuna kadar altın bilezik dolu iki eli birden. Çok zengin ama bilgisi yok.

Ne olacak şimdi?

Bunun dinini buna öğretmek damada düşüyor. Haramı, helali, dini imanı, takvayı öğretmek buna düşüyor.

Çocuk soruyorsun, şehadet getir; getiremez. İslâm'ın şartını söyle; söyleyemez. Söylese bile namaz kılacak çağa gelmiş, çocuk

namaz kılmıyor. Öğrenmemiş. O zaman sorumlu anne baba. Baba, anne değil baba. Önce baba. Öncelikle sorumlu olan baba. Çocuğu namaz kılmayı bilmiyor. Kendi çocuğunuzu kendiniz düşünün, eğer sizin çocuğunuz namaz kılmayı bilmiyorsa sorumlu sizsiniz. Çünkü o daha sorumlu değil, çocuk daha, sorumluluk çağına gelmedi; baba hapı yuttu. Yani cezayı yedi demek. Onun için evvela dindarlığından sorumlu.

Sonra?

Yemesinden içmesinden, barınmasından kocası sorumlu. Kadın çalışmak zorunda değil.

Nafaka dediğimiz şey, yani yedirme içirme, giydirme, barındırma denilen şeyler kimin görevi?

Sizin, bizim. Biz evin kaloriferci başısıyız, hammamalıyız, çarşıdan pazara pazardan yükü getiren insanız, helalinden kazanacağız, eve tuz ekmek peynir zeytin getireceğiz. Bunlara yiyecek getireceğiz, giyecek getireceğiz,

evin kirasını biz ödeyeceğiz. Geçimlerini sağlamak bizim görevimiz. Hatta o kadar bizim görevimiz ki çocuğunuz doğdu, Allah hayırlı evlat etsin, minnacık bir çocuk doğdu. Kadın dese ki, “Bizi yedirmek içirmek görevin, senindir, ben çocuğu emzirmiyorum.” dese; demez, anne şefkatinden demez, çocuğunu bağına basar ama dese koca gidecek, süt anne bulacak. Süt bulacak, biberon bulacak, muhallebi yapacak. Milupa mama tozundan alacak bilmem ne filan. Çocuğu besleyecek. Yani beslemek vazifesi adamın.

Sonra?

Koruyacak. Koruma vazifesi de var. Yani polislik, askerlik, içişleri bakanlığı, milli savunma bakanlığı, dışişleri bakanlığı, hepsi sizin. Başbakanlık, reis-i cumhurluk, ne kadar salahiyet ne kadar sorumluluk. Bütün salahiyetler -gölüyorsunuz ama- sorumluluk demektir bir taraftan. Hoşunuza gidiyor diyelim, kaç tane bakan oldum ya diye ama kaç tane sorumluluğunuz var demek. Bu onu gösterir.

Sonra başka ne sorumluluğu var erkeklerin?

Çocuđuna iyi isim koyacak. Çocuđuna iyi ilim öğretecek. Çocuğunu Resûlullah sevgisi ile, Kur'an sevgisi ile büyütecek. Babanın görevi çocuğunu Kur'an sevgisi ile, Resûlullah sevgisi ile büyütecek. Çocuđa yüzmeyi, ok atmayı, ata binmeyi öğretecek.

Tabii bunlar ne demek?

Hayatta başına gelebilecek, cihatta başına gelebilecek olaylarda kendisine yardımcı olacak şekilde eğitmek demek. Şimdi ok devri geçti, şimdi silahlar gelişti, şimdi at devri geçti binekler değişti ama bunları iyi öğretmek lazım.

Sonra?

Yazmayı öğretecek ve güzel bilgilerle yetişmesini sağlayacak.

Evet, onun için işte inşallah bunları yapacak teşkilatları kurması lazım. Gurbetteki gurbetçi kardeşlerimizin çocuklarına bunları öğretecek müesseseleri kurması lazım.

Diđer bir hadîs-i şerîfe geçiyorum.

Kaçta başladık, kaç dakika konuşacağız onu söylersiniz. Bir ders 45 dakikadır. Bir hadis daha okuyayım.

إِنَّهُ كَانَ مَعَكَ مَلَكٌ يُرُدُّ عَنْكَ، فَلَمَّا رَدَدْتَ عَلَيْهِ
بَعْضَ قَوْلِهِ وَقَعَ الشَّيْطَانُ، فَلَمْ أَكُنْ لِأَقْعُدَ مَعَ
الشَّيْطَانِ. يَا أَبَا بَكْرٍ، ثَلَاثُ كُلِّهِنَّ حَقٌّ: مَا مِنْ عَبْدٍ
ظَلِمَ مَظْلِمَةً، فَيَغْضَى عَنْهَا لِلَّهِ عِزًّا وَجَلًّا إِلَّا أَعَزَّ اللَّهُ
بِهَا نَصْرَةً، وَمَا فَتَحَ رَجُلٌ بَابَ عَطِيَّةٍ يُرِيدُ بِهَا صِلَةً
إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ كَثْرَةً، وَمَا فَتَحَ رَجُلٌ بَابَ مَسْأَلَةٍ يُرِيدُ
بِهَا كَثْرَةً إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ بِهَا قِلَّةً.

*Innehû kâne me'ake melekün yeruddü
anke fe-lemmâ radedte aleyhi ba'da kavlihî
vaka'a's-şeytânü fe-lem ekün li-ek'ude
mea's-şeytân. Yâ Ebâ Bekr selâsün küllühünne
hakkun: Mâ min abdin zulime mazlimeten fe-
yuğdî anhâ lillahi azze ve celle illâ
eazze'llahu bihâ nasraten. Ve mâ feteha ra-
cülün bâbe atıyyetin yürîdü bihâ sılaten illâ*

zâdehu'llahu kesraten. Ve mâ feteha racülün bâbe mes'eletin yürîdü bihâ kesreten illâ zâdehu'llahu bihâ kılleten.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Ahmed b. Hanbel, Hanbelî mezhebinin imamı olan mezhebin başkanı olan zât. Aynı zamanda çok büyük bir hadis alimi idi, *rahimullah*. Ebû Hüreyre *radıyallahu anh'ten* rivayet etmiş ki Peygamber Efendimiz buyuruyor:

Innehû kâne me'ake melekün. “Senin yanında bir melek vardı.” diyor.

Kime diyor?

Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimize diyor.

Innehû kâne me'ake melekün. “Senin yanında bir melek vardı.” *Yeruddü anke.* “Sana müşrik sözle tecavüz ettikçe, ağır sözler söyledikçe söylediği sözlerin karşılığını o melek veriyordu. Seni o melek savunuyordu.”

Demek ki müşrikin birisi gelmiş Ebû Bekr-i Sıddîk'ın karşısına, başlamış hakaret etmeye, ağır sözler söylemeye. O zaman melek Ebû Bekr-i Sıddîk'ı savunan, koruyan, müdafaa eden sözler söylüyormuş, Ebû Bekir *radiyalahu anh'*ı savunuyormuş.

Fe-lemmâ radedte aleyhi ba'da kavlihî. “Ey Ebû Bekir, sen bu müşrikin sözüne karşılık vermeye, bazı sözlerini cevaplandırmaya başlayınca...” *Vaka'a'ş-şeytânü.* “Şeytan pat diye geldi, düştü öne.”

Orta yere pat diye şeytan geldi, düştü. Melek gitti, şeytan geldi.

Fe-lem ekün li-ek'ude mea'ş-şeytân. “Onun için ben de şeytanla beraber oturacak değildim elbet.”

Ne yapmış?

Bir müşrik gelmiş Peygamber Efendimiz ve Ebû Bekr-i Sıddîk'ın yanına. Başlamış ağır ağır laflar sarf etmeye, hakaretler etmeye. Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz susmuş. O zaman melek cevap veriyormuş. Ama Ebû Bekr-i Sıd-

dîk bazı sözlere cevap vermeye kalkışınca Peygamber Efendimiz oradan kalkmış gitmeye başlamış. Gitmeye başlayınca Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz bırakmış müşriki filan, koşmuş Peygamber Efendimiz'in arkasından demiş ki:

“Yâ Resûlallah, anam babam sana feda olsun, üzdüm mü seni? Yani yanlış sözler söylüyordu, ben de cevabını veriyordum. Seni üzecek bir şey mi yaptım, niye kalkıp gidiyorsun? Yani kalbini mi kırdım senin yâ Resûlallah?” deyince böyle dedi Peygamber Efendimiz. Dedi ki:

“Senin namına bir melek ona cevap veriyordu. Sen söz söylemeye başlayınca pat ortaya şeytan geldi. Ben de şeytanın geldiği yerde duracak değildim, onunla oturacak değildim. Onun için yürüdüm gittim.”

Şeytan mecburen gelince oraya Peygamber Efendimiz o zaman kalkmış gitmiş. Şu mendebur mel'unla oturmuyayım diye gitmiş Peygamber Efendimiz.

Buradan şunu anlıyoruz, ben biraz gariptiyorum ama işte böyle diyor Peygamber

Efendimiz. Demek ki bir densiz, edepsiz, terbiyesiz gelip de ileri geri ya da yalan yanlış küfür bilmem ne laf söyleyince cevap vermezse insan, ona uymazsa melek cevap verecek. Daha iyi olacak. Cevap verdiği zaman melek gidecek, şeytan gelecek. Şeytan bu sefer ikisini birbirine kapıştıracak, kavga ettirecek, o anlaşılıyor. Onun için sabırlı olmak lazım, uymamak lazım, bunu anlıyoruz.

Sonra Peygamber Efendimiz Ebû Bekri Sıddîk Efendimiz'e arkasından üç şey daha söylemiş. Diyor ki:

Yâ Ebâ Bekr selâsün küllühünne hakkun. “Ey Ebû Bekir, üç şey vardır ki gerçektir.”

Üç büyük gerçek vardır. Bir. Bir demiyor ama ben söylüyorum aklınızda kalsın diye. Birincisi bu üç gerçekten:

Mâ min abdin zulime mazlimeten fe-yuğdî anhâ lillahi azze ve celle illâ eazze'llahu bihâ nasraten ev nusraten. “Zulme uğrayan hiçbir kul yoktur ki, haksız muameleye uğrayan, zulme uğrayan hiçbir kul

yoktur ki dünyada böyle bir mazlumiyete uğrasın, bir zulme uğrasın da o da karşılık vermeyi Allah rızası için yapmasın, sabretsin, tutsun kendisini.”

Allah rızası için Aziz ve Celil olan Allah rızası için o zalimin şeyine karşılık vermesin, tutsun kendisini, aldırmasın, oralı olmasın, karşılık vermesin;

“Allah onu aziz eder ve yardım verir ona.”

Ona yardım vererek aziz eder. Mazlumdur, Allah'ın yardımı mazluma gelir, yardım vererek Allah mazluma yardım ihsan ederek onu aziz kılar. Demek ki zalim hapı yuttu. Allah bu tarafı destekleyecek, mazlumu destekleyecek. Nusret edecek ona. Zalim mahv olacak, zelil olacak; mazlum aziz olacak demek. Demek ki sabretmek gerekiyor, uyumamak gerekiyor.

İkincisi:

*Ve mâ feteha racülün bâbe atıyyetin
yürîdü bihâ sılaten illâ zâdehu'llahu kesraten.*

“Hiçbir kulu yoktur ki, ikram cömertlik kapısını açar, bununla akrabasına eşine dostuna faydalı olmayı düşünerek cömertliğe kalkışırsa...”

Cömertlik kapısını açarsa ne demek?

“Kesenin ağzını açar, cömertliğe kalkışırsa Allah onun malını mülkünü bereketlendirir, çoğaltır, arttırır onu.”

Cömertlik yapanı, ikram edeni Allah zengin eder. Zulmedip de sabredene Allah yardım eder, onu aziz eder; zalimi zelil eder, zalimi alaşağı eder yani onu yükseltir. Cömertlik yapanı da Allah zenginleştirir. Bolluk verir, *kesret* bolluk demek.

İkinci hakikat bu.

d. Malı Artsın Diye Dilenenin Malı Azalır

Üçüncü hakikat de:

Ve mâ feteha racülün bâbe mes'eletin yürîdü bihâ kesreten illâ zâdehu'llahu bihâ kılleten. “Herhangi bir dilenci de bir adam da daha çok malım olsun diye dilenme yolunu se-

çerse, dilenme kapısını kendisini açarsa, o kapıyı açar, o yola geçer, o işi yaparsa Allah da onu azlığa, kıtlığa, killete uğratar.”

Çok olsun diye dileniyor, Allah onu azaltır. Cömertlik olsun diye kesenin ağzını açıyor, Allah onu zengin eder. Zulmedince sabrediyor, Allah onu aziz eder, nusret verir, galip eder. Zalimi hor eder, zelil eder, mağlup eder.

İlginç üç hakikat.

Buradan ne anlıyoruz?

Zalime uymayacağız, karşılık vermeyeceğiz, Allah hakkından gelecek. Cömertliği yapacağız, vermekle mal eksilmeyecek aksine zenginlik artacak. Dilenme ve istemeyi keseceğiz, yapmayız evvelallah ama. Peygamber Efendimiz sahâbe-i kirâm ile ahdetmiş. Buradan başka bir yerde okumuştum. Hiçbir şey istemeyeceksiniz tamam mı diye söz almış. Onlar da bir şey istememeye çok dikkat ederlermiş. Hatta devesinin üstündeyken kamçısı düşse iner kendisi alırmış kamçıyı. Yani arkadaşına şu kamçı düştü şunu alıver demezmiş.

Biliyorsunuz devenin üstünden inmek çıkmak kaç kişi bilir bilmiyorum deve ile ilgili, zordur. Kamçı için de aşağı inmek çıkmak... Deveyi ıhtıracaksın, aşağıya ineceksin, kamçıyı alacaksın, tekrar bineceksin.

Yani istemezlermiş.

Onun için mümkün olduğu kadar bir şey istememek lazım. Kuldan istememek lazım, Allah veriyor o zaman. Hele hele dilenciliği geçim vasıtası yapanlar yandı, o hiç iyi değil çünkü Allah onu fakirlikten kurtarmıyor. Yani azlığını artırıyor, kıletini arttırıyor.

Sonuncu hadîs-i şerîfi okuyorum, atladım atladım en son hadise geldim sayfadan, bitiriyorum.

إِنَّهُ لَيُنَادِي الْمُنَادِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيُّنَ فَقَرَاءُ أُمَّةٍ
مُحَمَّدٍ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ]؟ قَوْمُوا، وَتَصَفَّحُوا
صُفُوفَ الْقِيَامَةِ، أَلَا مَنْ أَطْعَمَكُمْ فِيَّ أَكْلَةً، أَوْ
سَقَاكُمْ فِيَّ شَرْبَةً، أَوْ كَسَاكُمْ فِيَّ خَلْقًا أَوْ جَدِيدًا،

خُذُوا بِيَدِهِ فَأَدْخِلُوهُ الْجَنَّةَ. فَلَا يَزَالُ صَاحِبٌ قَدْ
تَعَلَّقَ بِصَاحِبِهِ، وَهُوَ يَقُولُ: يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، هَذَا
أَشْبَعَنِي، وَيَقُولُ الْآخَرُ: يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، هَذَا
أَرَوَانِي. فَلَا يَبْقَى مِنْ فُقَرَاءِ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَغِيرٌ مِمَّنْ
فَعَلَ ذَلِكَ وَلَا كَبِيرٌ، إِلَّا أَدْخَلَهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا الْجَنَّةَ.

*Innehû le-yünâdi'l-münâdî yevme'l-
kîyâmeti: Eyne fukarâu ümmeti Muhammedin
sallallahu aleyhi ve sellem. Kûmû ve tesaf-
fahû sufûfe'l-kîyâmeti. E lâ men et'ameküm
fiyye ekleten ev sekâküm fiyye şerbeten ev
kesâküm fiyye halekan ev cedîden huzû bi-ye-
dihî fe-edhilûhu'l-cennete. Fe-lâ yezâlû sâhi-
bün kad teallaka bi-sâhibihî ve hüve yekûlü:
Ya Rabbe'l-âlemîn hâzâ eşbe'anî. Ve yekûlü'l-
âharu: Ya Rabbe'l-âlemîn hâzâ ervânî. Fe-lâ
yebkâ min fukarâi ümmeti Muhammedin
sagîrun mimmen feale zâlike ve lâ kebîrun illâ
edhalehümu'llahu cemîani'l-cennete.*

Enes *radiyallahu anh*'ten İbn Asâkir rivayet etmiş bu hadîs-i şerîfi. Bununla bitiriyorum konuşmayı.

“Kıyamet gününde bir tellal, bağırır, münadi nida eder, bağırır.”

Biliyorsunuz, eskiden mikrofon vesaire falan olmadığı için tellallar yüksek sesle bağırırdı, ilan ederlerdi, herkes onu dinlerdi. Köylerde filan böyle şeyler belki hâlâ oluyordur, belki kesilmiştir.

“Kıyamet gününde bir nidacı nida eder.”

Ne der, nasıl nida eder, nasıl bağırır çağırır yüksek sesle?

Eyne fukarâu ümmeti Muhammedin.
“Nerede ümmet-i Muhammed'in yoksulları?” diye bağırır.

Mahşer halkı böyle deniz gibi toplanmış, nerede ümmet-i Muhammed'in fakirleri, yoksulları diye bağırır.

Kûmû. “Ayağa kalkın!” der.

Millet ne olacak orada, niye ayağa kalkın diyor?

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً

*Ve terâ külle ümmetin câsiyeh.*⁴

“Herkes diz çökmüş vaziyette duracak mahşer yerinde.”

Diz çökerek duracak mahşerde ve başı önünde olacak. Kimse etrafa başını kaldırıp bakamaz. Korkudan kaldıramayacak kafasını, diz çökmüş vaziyette öyle duracaklar. Diz çökmüş vaziyette böyle başı aşağıda.

“Seslenecek şimdi münadi, ‘Nerede ümmet-i Muhammed’in fakirleri?’ Kalkın.”

Kûmû, kalkın demek.

“Kalkacaklar.” *Ve tesaffahû sufûfe’l-kıyâmeti*. “Kıyamet safları olarak saf saf dizilin bakalım, sıraya dizilin.

---

⁴ 45/Câsiye, 28.

Kıyamet safları dünyadaki saflar gibi olmaz. Çok büyük olur. Kıyamet safları yani sıraları olacak.

“Dizilin bakalım, dizilecekler.” *E lâ men et’ameküm fiyye ekleten.* “Gözünüzü açın, dikkat edin, benim rızam için size kim bir lokma yedirdi ise, bir yiyim bir şey yedirdi ise...” *Ev sekâküm fiyye şerbeten.* “Yahut benim rızam için size bir içim bir şey içirdi ise...” *Ev kesâküm fiyye halekan ev cedîden.* “Size kim eski veya yeni bir şey giydirdi ise...”

Parayla bunlar; size kim ne yedirdi ise, kim ne içirdi ise, eski veya yeni kim ne giydirdi ise...

Fe-edhilûhu’l-cennete. “Tutun onları cennete sokun!”

Alın onları tutun cennete götürün diyecek, bir ses böyle gelecek. Ama *fiyye* dediğinden anlıyoruz ki Allah *celle celâlüh* sesleniyor.

Çünkü ne diyor?

“Benim rızam için kim size bir yiyim bir şey yedirdi ise, bir içim bir şey içirdi ise benim rızam için, kim benim rızam için size yeni veya

eski bir şey giydirdiyse.” dediğine göre demek ki nida eden Allahu Teâlâ. Mahşer altına senleniyor fukaraya;

“Kalkın, dizilin, size kim yemek yedirdi ise...”

Bir yiyim, öyle ziyafet değil, üç defa beş defa bir sofraya vesaire değil de bir yiyim kim yedirdiyse, bir içim kim bir şey içirdi ise, eski veya yeni kim bir şey giydirdi ise;

Fe-edhilûhu'l-cennete. “Hadi onu cennete sokun!”

Salahiyet veriyor yani ona. Fukaraya salahiyet veriyor, kendisine iyilik yapanı cennetine soksun diye emrediyor Allah, sokun onu cennete.

Fe-lâ yezâlü sâhibün kad teallaka bi-sâhibihî. “Dünyadayken hayrı yapan kimse, bir de kendisine hayır yapılan fakir, bunlar, aralarında bu iş olmuş olan kimseler hepsi ellerini birbirlerine tutuşmuş olarak, yani hayrı yapan ile fakir el ele tutuşmuş olarak başlayacaklar çekmeye götürmeye.” *Ve hüve yekûlü.*

Fakir tutacak adamı, zengini tutacak çekip götürüyor ve ne diyecek?

Yâ Rabbe'l-âlemîn hâzâ eşbe'anî. “Ya Rabbi bu adam bana dünyada yemek yedirmişti.”

Emretmiştin ya kim ne yedirdi diye, bu adam bana yemek yedirmişti. Çekecek böyle götürecek.

Ve yekûlü'l-âharu. “Öteki adam diyecek ki.” *Ya Rabbe'l-âlemîn hâzâ ervânî.* “Ey âlemlerin Rabbi! Bu bana çok susamıştım, su içirmişti.”

Lıkır lıkır içmişim, “Oh elhamdülillah! demiştim. Çekecek.

Fe-lâ yebkâ min fukarâi ümmeti Muhammedin sagîrun mimmen feale zâlike ve lâ kebîrun. “Ümmet-i Muhammed’in fakirlerin en küçük büyük hiçbir kimse kalmayacak, böyle kendisine ikram olunan kimselerden hiçbir kimse kalmayacak aynı şekilde böyle kendisine ikram edeni yakalamış olarak, elinden tutmuş olarak.” *İllâ edhalehümu'llahu*

cemîani'l-cennete. “Allah ikisini de cennete sokacak.”

İkisi kim?

İyiliği yapan da yani zengin de, iyiliği yapan zengin de, kendisine iyilik yapılan fakir de. Fakire yakala onu diyecek, çek onu cennete diyecek. Fakir ile beraber o iyiliği yapan, fakir onu çeke çeke hepsi birden cennete gidecekler.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Onun için elimizden geldiğince yoksulları, fakirleri köyünüzden, kentinizden, Kulu’dan, Dereköyü’nden, bilmem Tavşançalı’dan, Ömerhanlı’dan, Konya’dan, artık nereden olursa olsun, buradan bilmiyorum. Ama bak burası yardımlaşmayı ileri götürmüş, dilecek insan yok, devlet veriyor yani değil mi? Yani biz halletmemişiz bu meseleleri. Hayrımızı çok yapmaya çalışalım.

Allah bizi Peygamber Efendimizi seven, onun sünnetine sımsıkı sarılan, yapışan, sünnet-i seniyyesini uygun yaşayan, dinine hizmet

eden, müslümanlara faydalı olan hayırlı müslümanlardan eylesin. Böylece hepimizi cennetine dahil eylesin, Peygamber Efendimize komşu eylesin, cemali ile müşerref eylesin aziz ve muhterem ve sevgili kardeşlerim.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullahi ve berekâtüh.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

20 Cemâziye'l-Âhir 1419 / 11.10.1998

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

